

Zondag 21 juli 1918 – enige editie

Havre, 20 juli. Officieel weekbericht van 12 tot 19 juli: Ons geschut heeft een grote werkzaamheid ontplooid, voornamelijk tussen het Blankaartmeer en de weg van Ieper naar Staden. In deze streek zijn dagelijks talrijke vernielings- en verontrustingschoten afgevuurd.

Onze patrouilles, die ten zuiden van Langemark, in de buitenwijken van Diksmuide en ten oosten van Nieuwpoort werkzaam waren, hebben verscheidene gevangenen mee teruggebracht. Daarentegen hebben de vijandelijke aanvalspogingen op onze posten in de nabijheid van deze plaatsen niet het minste succes gehad.

Ons geschut heeft een vijandelijk vliegtuig neergeschoten, dat in de richting van Boitshoeke te pletter gevallen is. De vlieger luitenant Coppens heeft twee kabelballons neergeschoten, waarmee deze officier in minder dan drie maanden zijn 15^e overwinning heeft behaald.

Het Belgische nationale feest.

Havre, 20 juli. Ter gelegenheid van het nationale feest op 21 juli, heeft de regering namens het land en de leden der regering een telegram met gelukwensen tot de koning gericht, waarin zij allen, die zwakheid tonen, alsmede de afvalligen, die het met de vijand houden en deze steunen in zijn pogingen om het land te ontwrichten, met kracht van zich afstoten.

Het telegram besluit: moge het nationale feest het volgend jaar worden gevierd onder de heerschappij van de koning, bij een volkomen herwonnen onafhankelijkheid en onder de onverbreekbare eenheid van België.

De echtgenoten der ministers zullen de koningin een ander telegram zenden, waarin zij aan hun bewondering en dankbaarheid voor de vorstin uiting zullen geven.

Londen, 20 juli. Balfour, die heden te Londen ter gelegenheid van de Belgische onafhankelijkheidsdag het woord heeft gevoerd, zegde: Duitsland heeft zich in deze oorlog vaak misrekend. Hij heeft nimmer een morele berekening gemaakt. De misdaad, waarvan België het slachtoffer is, zal nooit worden vergeten, wanneer de tijd komt, dat Europa aan de tafel der vredesonderhandelingen heeft te beraadslagen hoe het zich zal beschermen tegen een herhaling van de wandaden, waarvoor Duitsland verantwoordelijk is. Het is de Europese staatslieden niet mogelijk te vergeten, dat een Duitse belofte geen bindend contract is.

De Duitse rijkskanselier heeft hij zijn jongste rede de kroon gezet op de hoon, België aangedaan. Hij deelde de wereld mede, dat Duitsland voornemens is België als pand te gebruiken. Wat betekent een pand in de zin, waarin het door de rijkskanselier zal worden gebruikt? Het betekent, dat Duitsland, nadat het België zonder uitdaging heeft aangevallen, het heeft veroverd, het als overwonnenen zonder mededogen heeft behandeld, het van alle materiële goederen en morele waarden heeft beloofd, bereid is België prijs te geven, wanneer het geen ander gebied kan krijgen. Wanneer hij spreekt van een pand en van het ruilen van België voor iets anders, kan hiermee slechts worden bedoeld, dat hij er in wil toestemmen België niet langer te onderdrukken en slecht te besturen, op voorwaarde, dat de mogendheden Duitsland zullen toestaan een geheel ander gebied in Europa of elders te onderdrukken en slecht te besturen. Dit is de betekenis van een pand en zulks is voor mij van alle misdaden, waarvan België het slachtoffer is geweest, de ergste.

Na de onafhankelijkheidsdag der Verenigde Staten (4 juli), het nationale feest in Frankrijk (14 juli) en de herdenking van de Guldensporenslag door de Vlamingen (11 juli), vieren de Belgen heden het nationale feest.

In het Belgisch Dagblad wijdt L. du Castellon een artikel aan de dag, die "ingetogen, ernstig, doch met een vertrouwen van graniet" zal worden herdacht en geeft opnieuw uiting aan de aanhankelijkheid der Belgen jegens hun vaderland: "Op 21 juli scharen de Belgen zich nog nauwer rond hem, wiens grootvader, vrij door de Belgen gekozen, op die dag trouw zwoer aan de meest vrijzinnige grondwet der wereld."

"De Belgen spreken hier ook hun vertrouwen uit in een vernieuwde nationale regering en haar nieuwe koers. Onze ministers hebben reeds bewezen naar de grondwet van 1831 te willen regeren, in harmonie met het parlement en met het nooit genoeg geprezen bezette land, dat het vreemde juk te hard voelt drukken om niet een hekel te hebben aan alle dictatuur."

"Hier brengen we hulde aan de wijze staatsman, die thans ons land in die geest bestuurt, de door koning Albert uitverkoren Cooreman. Ons volk heeft vertrouwen in zijn ervaring en verdraagzaamheid, in zijn positieve geest, benevens in de onpartijdigheid, die hem de sympathie van alle klassen der bevolking heeft doen verwerven. We begroeten in hem de onwankelbare Belgische loods, die met vaste hand en heldere kijk het schip der natie naar de veilige haven stuurt, ondanks het tragische van de nog woedende storm."

"Met hem kan en zal België niet vergaan."

J. Hoste Jr. beantwoordt in Vrij België de kritiek, die er naar aanleiding van van Cauwelaert's memorie (waaraan wij in ons vorig

ochtendblad een en ander hebben ontleend) van verschillende zijden geoefend is. Het polemische gedeelte van het artikel van Hoste terzijde latend, nemen wij van dat artikel het slot over, waarin de schrijver het volgende verklaart:

1. Mijn bewering, dat van Cauwelaert noch de internationalisering van de Vlaamse kwestie, noch de inmenging van Engeland heeft voorgestaan, berust op kennis van zaken.¹

2. Het stuk zelf was een loutere daad van verweer. In ententekringen bestaan over deze beweging de meest onjuiste en gevaarlijke voorstellingen. Die voorstellingen zijn een gevaar voor België en kunnen zelfs oorzaak worden van bedenkelijke misstappen vanwege geallieerde regeringen of regeringspersonen.

Die valse voorstellingen worden stelselmatig aangekweekt door anti-Vlaamse Belgische agenten van allerlei diensten, en zelfs door personen, die een officiële opdracht vervullen.

Ze worden daarin voorgestaan door hun geestverwanten in Engeland en in Frankrijk.

Welnu, onze tegenstanders houden het zich voor gezegd, dat wij dat net van leugens en verdenkingen zullen scheuren.

Dat is geen internationalisatie van de Vlaamse zaak. Dat is zorgen, dat de internationale invloeden niet langer worden gemobiliseerd tegen ons.

¹ De zinsnede in van Cauwelaert's memorie, die tot kritiek aanleiding heeft gegeven, luidt: "Engeland van zijn kant moet zijn bijzondere aandacht wijden aan het Vlaamse deel van België." – Redactie N.R.C.

Want de vijanden van onze zaak, die trouwens voor de oorlog voor een internationale tussenkomst niet terugschrikten, doen het thans minder dan ooit.

Daartegen komen wij op en van Cauwelaert verdient de dank van allen wegens zijn pogingen om de waarheid omtrent de Belgische taaltoestanden overal in haar recht te herstellen zonder af te wijken van de standregels van het "Vlaams-Belgisch verbond" en van de beginselen van "Vrij België", dat de Vlaamse zaak als een binnenlandse zaak beschouwt welke door onze eigen krachten moet worden uitgevochten.

3. Is het niet onnozel zich in te beelden, dat van Cauwelaert, terwijl hij juist aan het ijveren is om de Belgische regering te plaatsen in het teken van het rechtsherstel tegenover de Vlamingen, aan onze tegenstanders het goedkoop voorwendsel zou aan de hand doen, dat wij van die regering niets te vragen hebben, vermits wij toch op de ... internationalisering staan?

Dat is niet gebeurd, en dat alles zal blijken, wanneer van Cauwelaert, na uitgemaakt te hebben wie de giftige wapens voor de huidige persveldtocht door een misbruik van vertrouwen heeft verzameld, alles zal openbaar maken, wat hij als vaderlander en als Vlaming openbaar kan maken.

Wat ons betreft, zeggen wij: hoe meer hoe liever. Want onze heerlijke Vlaamse zaak heeft niets te vrezen van het licht.